

EL BOSC ENCANTAT

Hi havia una vegada una nena que es deia Nala i tenia 8 anys i tenia un germà que es deia Ian i tenia 19 anys. Un matí, la Nala es va despertar amb una idea al cap, i era que li volia demanar al seu germà que anés amb ella al bosc, i quan el seu germà es va despertar li va dir:

- Ian! vols anar amb mi al bosc?

El germà li va dir:

- P-p-però a mi em fa molta p-p-por Nala.
- No siguis poruc Ian! - Li va dir la nena.
- Bufff d'acord anem, però a la tarda.

Va arribar la tarda...

- Ian! Ja són les tres de la tarda!
- D'acord, no fa falta que cridis!
- Vinga anem! Espera't que em vesteixo Nala!
- D'acord, t'espero...
- Ja estic Nala! vinga anem al cotxe.
- D'acord Ian.
- Ja hem arribat al bosc Nala.
- Que béééééé!

Van començar a caminar pel bosc, i el germà de la Nala es moria de la por.

- Quina p-p-por N-N-Nala.
- No siguis tan fluix que no portem aquí ni cinc minuts! - li va dir la Nala.

De cop l'Ian va escoltar un soroll molt estrany. I van veure un llop corrents!!! Estaven morts de por. De sobte la Nala va escoltar un altre soroll! Era el seu germà Ian! S'havia quedat enganxat en una teranyina! I la nena va cridar espantada:

- Aaaaajudaaaa han atrapat al meu germà! Aquest bosc esta encantat!!!! - va dir la nena. - Hi han moltes coses terrorífiques!

Després la nena va agafar el mòbil del seu germà que se li havia caigut, i ràpidament va trucar a la policia:

- Hola, senyora policia, el meu germà s'ha quedat enganxat a una teranyina gegant!
- Però nena, estàs segura? Potser t'ha fet una broma, no?
- No senyora policia no és una broma! És veritat!
- D'acord, ara vaig cap allà, on dius que esteu?
- Enmig del bosc!! No trigui molt que estic molt nerviosa.

Nala pensava en els seus pares, estaran preocupats, ells no sabien que havien anat al bosc.

- Quant queda per què vinguin les policies , Nala?
- No ho sé Ian.

Després d'una estona:

- Mira germà! Ja venen les policies!
- A veure nena, on està el teu germà?
- Està aquí senyora.
- A veure, què li passa al teu germà... Ooooooh! Però què li ha passat, nena???
- Ara... pensarem com teure'l...
- D'acord però ràpid senyora!
- Ja se com fer-ho!
- Com senyora com?!
- Anirem a la sala secreta de jocs per agafar un matalàs, que la tenim en la sala de reunions amagada.
- D'acord senyora policia.

Una hora més tard...

- Ja hem tornat nens.
- Posarem aquest matalàs al terra, després li donarem una corda perquè l'agafi d'una punta, i després nosaltres l'agafem de l'altra.
- Vinga 3...2...1.... ESTIREU!
- Aaaaahh!
- Que tovet que està!! —Va dir el Ian.
- Estàs bé?
- Si Nala, siestic bé.
- Bueno germà jo diria que hem de marxar per si de cas ens passa alguna cosa més. - va dir la Nala.
- Si germana, jo també crec que hauríem de marxar, perquè també em pregunto que estan fent els nostres pares. - va dir Ian.
- Vinga germà anem al cotxe. Va dir la Nala.

I van arribar a casa.

- Hola nens, on heu estat?El teu pare i jo estavem molt preocupats! Veniu que us donem una abraçada ben gran.

I conte contat, conte acabat.

Aria Jiménez Carretero
3r de l'escola Antoni Gaudí